

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ), καθόσον:
 - η γαλλική ρύθμιση δεν προβλέπει διάταξη εξασφαλίζουσα την ελεύθερη κυκλοφορία των κοινών τροφίμων και των τροφίμων που προορίζονται για ειδική διατροφή, τα οποία παρασκευάζονται ή/και διατίθενται στο εμπόριο νομίμως σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και περιέχουν πρόσθετες ουσίες (όπως βιταμίνες, μέταλλα και άλλα στοιχεία) που η εν λόγω ρύθμιση δεν προβλέπει·
 - η γαλλική ρύθμιση δεν προβλέπει, ειδικότερα, απλουστευμένη διαδικασία για την εγγραφή στον εθνικό πίνακα των προσθέτων ουσιών που είναι απαραίτητη για την εμπορία στη Γαλλία των εν λόγω τροφίμων·
 - οι γαλλικές αρχές παρεμπόδισαν την εμπορία στη Γαλλία των προαναφερθέντων τροφίμων χωρίς να αποδείξουν ότι ενείχε κίνδυνο για τη δημόσια υγεία,
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση του άρθρου 28 ΕΚ: Ελλείπει κοινοτικού μέτρου εναρμόνισης ως προς το θέμα της προσθήκης θρεπτικών ουσιών στα κοινά τρόφιμα καθώς και στα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή, για τις οποίες ουσίες δεν έχει εκδοθεί ειδική οδηγία, εναπόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν στην εθνική νομοθεσία τις διατάξεις που θα διέπουν τον τομέα αυτό, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ και ιδίως των άρθρων 28 και 30 ΕΚ. Συναφώς η Επιτροπή φρονεί ότι μια ρύθμιση του ζητήματος αυτού εξυπηρετούσα ένα θεμιτό στόχο υγειονομικής πολιτικής μπορεί να προβλέψει ένα σύστημα προηγούμενης εγκρίσεως, πλην όμως τα κράτη μέλη δεν έχουν το δικαίωμα να απαιτούν, χωρίς να υπάρχει ανάγκη, τεχνικές ή χημικές αναλύσεις ή εργαστηριακές δοκιμές οσάκις αυτές οι αναλύσεις και δοκιμές έχουν ήδη πραγματοποιηθεί σε άλλο κράτος μέλος και τα πορίσματά τους είναι στη διάθεση των εν λόγω αρχών ή μπορούν να περιέλθουν στις αρχές αυτές αν τα ζητήσουν. Η γαλλική ρύθμιση όμως δεν περιέχει ρήτρα αμοιβαίας αναγνώρισης που θα εξασφαλίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων που νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος και εξασφαλίζουν επίπεδο προστασίας της υγείας των καταναλωτών ισοδύναμο με αυτό που επιτυγχάνεται στη Γαλλία. Η γαλλική ρύθμιση δεν προβλέπει, εξάλλου, απλουστευμένη διαδικασία για την εγγραφή μιας ουσίας που χρησιμοποιείται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος στον εθνικό πίνακα των ουσιών των οποίων επιτρέπεται η προσθήκη στα τρόφιμα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, υποβάλλει στην πλήρη διαδικασία εγκρίσεως, η οποία

περιλαμβάνει έλεγχο από το Ανώτατο Συμβούλιο Δημόσιας Υγιεινής στη Γαλλία και ενδεχομένως από την Εθνική Ακαδημία Ιατρικής, τρόφιμα που έχουν παρασκευαστεί και διατεθεί στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος, διαδικασία που δεν προβλέπει καμία προθεσμία για την εξέταση των αιτήσεων, η οποία στην πράξη δεν γίνεται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Τέλος, η γαλλική ρύθμιση δεν ανταποκρίνεται στην αρχή κατά την οποία κάθε άρνηση εγκρίσεως πρέπει να γίνεται με διαδικασία που κατοχυρώνει αποτελεσματικά την άσκηση ένδικης προσφυγής από τον ενδιαφερόμενο επιχειρηματία.

Προσφυγή του Βασιλείου των Κάτω Χωρών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2000

(Υπόθεση C-26/00)

(2000/C 149/22)

Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο από τους Marc Fierstra, προϊστάμενο του τμήματος ευρωπαϊκού δικαίου του Υπουργείου Εξωτερικών, και Jantine van Bakel, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας του ίδιου υπουργείου, άσκησε στις 29 Ιανουαρίου 2000 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) Να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 2423/99 της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 1999, για την καθιέρωση μέτρων διασφάλισης όσον αφορά τη ζάχαρη πουδρικού ΣΟ 1701 και τα μείγματα ζάχαρης και κακάου που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1806 10 30 και 1806 10 90 καταγωγής των υπερπόντιων χωρών και εδαφών⁽¹⁾.
- 2) Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

— Παράβαση, όσον αφορά τη ζάχαρη (κωδικός ΣΟ 1701), του άρθρου 109, παράγραφος 1, της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: απόφαση ΥΧΕ): η Επιτροπή δεν πέτυχε να αποδείξει ότι υφίστανται «σημαντικές δυσχέρειες» και ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα διασφάλισης. Ειδικότερα, τόσο σε απόλυτους όσο και σε σχετικούς αριθμούς οι επίμαχες ποσότητες ζάχαρης από τις ΥΧΕ είναι ελάχιστες. Απ' όσα επικαλείται η Επιτροπή υφίσταται μόνον αρχή αποδείξεως ως προς το ότι η ζάχαρη ΥΧΕ διατίθεται κάτω από την τιμή παρεμβάσεως. Επιπλέον, η Επιτροπή προέβη σε κατάχρηση εξουσίας, καθόσον τα μέτρα έχουν σαφώς ως σκοπό να προστατεύσουν τους Ευρωπαίους ζαχαροπαραγωγούς από κάθε πιθανό ανταγωνισμό εκ μέρους της χωρίς ποσοτώσεις εισαγωγής εκτός της Κοινότητας.

— Παράβαση, όσον αφορά τα μείγματα κακάου και ζάχαρης (κωδικοί ΣΟ 1806 10 30 και 1806 10 90), του άρθρου 109, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ: και εδώ οι σχετικές ποσότητες είναι άκρως περιορισμένες· από τους αριθμούς της Eurostat συνάγεται ποσότητα 15 278 τόνων για ολόκληρο το 1999. Η εικασία ότι για τα μείγματα αυτά γίνονται εισαγωγές «σε τιμές κατώτερες από εκείνες στις οποίες οι κοινοτικοί παραγωγοί μπορούν να πωλήσουν συγκρίσιμα προϊόντα» δεν στηρίζεται σε κανένα είδος αποδείξεως. Το ότι η Επιτροπή προέβη σε κατάχρηση εξουσίας και όσον αφορά τα μείγματα κακάου και ζάχαρης προκύπτει ιδίως από τη φύση του μέτρου που προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού. Ο μηχανισμός τελωνειακής επιτηρήσεως όπως προβλέπεται στο άρθρο αυτό θα έπρεπε να είναι ένα σχετικά ελαφρύ μέτρο (υπό τον όρο ότι δεν επιβάλλεται στις τελωνειακές αρχές να προβαίνουν σε ελέγχους που εμποδίζουν το εμπόριο), ο δε σκοπός του μέτρου αυτού είναι να συλλεγούν πληροφορίες για να καθοριστεί αν η σχετική εισαγωγή μπορεί να διαταράξει την αγορά. Η συλλογιστική της Επιτροπής βασίζεται στο σφάλμα της αποδείξεως με κάτι που αποτελεί παραλλαγή του αποδεικτέου.

— Παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ: η αιτιολογία που παρατίθεται στα σημεία 1 έως και 5 του αιτιολογικού είναι ανεπαρκής, αντιφατική και ακατανόητη.

— Παράβαση του άρθρου 109, παράγραφος 2, της αποφάσεως ΥΧΕ και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας: αν όντως έπρεπε να καθορισθεί τιμή κατωφλίου για την εισαγόμενη ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ, θα ήταν πολύ λογικότερο να ληφθεί ως αφετηρία η κατώτατη τιμή πωλήσεως και όχι η κατώτατη τιμή εισαγωγής cif.

(¹) ΕΕ 1999, L 294, σ. 11.

90/313/ΕΟΚ(¹) του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1990, σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος, και ιδίως το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 4, αυτής, καθόσον δεν υποχρεώνει τις αρχές του ομοσπονδίου κράτους Schleswig-Holstein είτε να παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούνται είτε να απορρίπτουν τη σχετική αίτηση εντός προθεσμίας δύο μηνών από της υποβολής της,

2) να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η εκτεθείσα στην προσφυγή πρακτική δεν ανταποκρίνεται, κατά την Επιτροπή, στις απαιτήσεις του άρθρου 3 της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ, διότι ο όρος «απάντηση» του άρθρου 3, παράγραφος 4, πρώτη πρόταση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει, αφενός, τη διαβίβαση των πληροφοριών που ζητήθηκαν ή την εξασφάλιση προσβάσεως στις πληροφορίες αυτές και, αφετέρου, την απόρριψη της αιτήσεως. Το χρονικό στοιχείο έχει καθοριστική σημασία για την αποτελεσματικότητα του όλου συστήματος της οδηγίας. Εάν μια αρχή ήταν υποχρεωμένη να εκδίδει απλώς προσωρινή απάντηση εντός προθεσμίας δύο μηνών, με την οποία αναγγέλλει την παροχή προσβάσεως στα πληροφοριακά στοιχεία για μεταγενέστερο χρόνο, το σύστημα δεν θα ήταν αποτελεσματικό. Επίσης, η ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας που προτείνει η Επιτροπή συνάδει με τους σκοπούς που έχει θέσει η οδηγία και με την επιδιωκόμενη με την οδηγία αποτελεσματικότητα των μέσων παροχής δικαστικής προστασίας για τους ενδιαφερομένους.

(¹) ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 56.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση C-29/00)

(2000/C 149/23)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner C 254, Kirchberg, άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση C-36/00)

(2000/C 149/24)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Santiago Ortiz Vaamonde, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την ενταύθα ισπανική πρεσβεία, 4-6 bvd. E. Servais, άσκησε στις 10 Φεβρουαρίου 2000 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να κρίνει άκυρη την από 26 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με την οποία η Επιτροπή κήρυξε ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και επιβάλλει την επιστροφή συγκεκριμένων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στα ισπανικά κρατικά ναυπηγεία,